

keigeparrajaste oskad teha. Se
olgo sinno ello märk ja iggapäine murre ja
tõ. Keige õnnelikumaks on kita sedda in-
nimest, kes ommal kōhhal kōhane, ja kes
omma tööd, misga temma Jummal taht-
misse järrel omma pead peab tootma, tar-
gaste, hea mele- ja rõmoga teeb. Temma tõ
on temmal armas, ja omma tõ waewa saab
ta ommale palgaks.

12) Mõistus ja sündlik meel on
seltsilisse ello põhhi. Keige asjade
kohta õppi siis isiennele arroteggema om-
mast alast, jõust, warrast, ammetist, seisus-
sest, ja mis sedda mõda so kōhhus on teha
ja toimetada. Hoia ennast teistele üllekōh-
hut teggemast ja nende kääst nõudmast, mis
õigusse wasto kääb. Kes mõistlik ja hea
on teiste wasto, selle wasto on teised ka
mõistlikud ja head. Kes heldussega teiste
wasto jõuab, sedda armastawad keik, ja so-
wiwad temmale süddamest head. Selge
meel, puhhas südda ja armastus, need kolm
on need siddemed, mis innimesi waimolif.

kult kōkōhoidwad, ja neid ühhe teise melest
armsaks tewad. Jummal isfi ühhendab
neid ühhe teisega ja õnnistab neid; ja kuida
neid ausaks ja puhhaks piddada, selle polest
annab Jesus Kristus meile täit õppetust ja
tähte. Õnsad on need, kes temma jälga mõ-
da kääwad! —

3. Kes teisele hauko kaewab, se isfe siise langeb.

Ennemuiste ellas hommikomaal üks würost,
kellel keiksuggused ammetmehhed ollid. Ag-
ga nende keikide seast olli temma maalmeis-
ter tiggeda, kawwala ja furja süddamega
mees. Sesamma tigge mees kiusas isseär-
ranis omma würosti pumeistert, ja püdis
tedda, kuida ial mõistis, kas omma würosti
ees alwaks teha, ehk kōgoni surma sata.
Agga keik olli asjata. Sest se pumeister
olli tark ja jummalakartlik mees, kes Jum-